badega wõib kaalu peale panna. Sel maal on puhas ja terwe õhk, ja ka talwe wäga wali ja pitk, suwi aga lühike on, siis teeb ometigi hea wilja maa, wilud suwised ööd, karastaw kaste ja järel tulewad soojad pääwad, et nii heaste suwikui ka talwewili õigel aeal küpseks saab, ja kui Jumala iseäraline nuhtlus mitte ei keela, siis wõib Liiwimaa igal aastal mitu tuhat säliteist rukkid kui ka odre, wõeratele maadele saata. Wõib ka aastas ühe suure hulga linu, kanepit, lina seemet, mett, waha, humalaid ja teisi asju, wõerastele ära anda. Selle kõrwas on siin wäga hea loomakaswatus, palju hobuseid, sarwloomi ja kitsi. Lammaid on siin aga, teiste maade kõrwa arwates, pea wähe, ja nende will on ka kare ja kõlwatu (wist kauplemiseks?), talurahwale ja teise alama rahwale aga riideks wäga mõnus."

Kelch lueb nüüd mitmed Liiwimaa jõed ja järwed üles, ja kiidab suurt kalarikkust, tunnistab ka, et mõnes jões pärleid leitakse. Edaspidi saab kaebatud, et majad enamist kõik puust ehitatud on, mis kaua ei seisa ja mis läbi palju metsa raisatud saab. Ka on juba selles Chronikas kaebtust leida, et metsadest üle aru põldu tehtud. Juba olla ehitamise puudest ja tulepuudest puudu, ja metsalinnud, nimelt põdrad ja hirwed olla kasinaks jäänud; ikka olla aga weel nii palju metsalindu,

et ühe riiksthalre eest enamist igal poolel kuusteistkümmend jänest, mõnel aeal ka niisama palju metsiseid, weel rohkem tedresi ja püisi saada wõib. Siis lueme:

„Kui nüüd ka Liiwimaa, Jumala poolest iseäralise wiljarikkusega õnnistatud on, siiski on maamees kõige selle rikkuse juures waene ja selle külluse juures õnnetu, sest et tema seda raskest rahaks teha wõib, mis üle jäi, waid kui temal raha tarwis on, siis peab tema oma wilja ühe koera-palukese eest (kuida üteldakse) ära andma, mis temal aga wõerast kaubast tarwis läheb, seda peab tema kahekordse hinnaga maksma. Ja tuleb sellest, et siin maal nii wähe linnasi ja need üksteisest nii kaugel ära on, et mitmel teisel maal 12. kunni 15. penikoorma peal rohkem linnast näha wõib, kui kõigel suurel Liiwimaal. Sest kui ka endisel aeal iseäranis Eesti- ja Lätimaal palju ilusaid linnasi ja alewikkusi olnud, kellel omad korralised Magistratid ja kodanlikud wabadused ja kolm kunni neli sada kodanikku olnud, siis on need ometigi pitkalise sõea aeal, ja Liiwimaa häwitamise aeal nii wäga ära rikutud, et nüüd muud näha ei ole, kui paljad waremed. Et aga seesugused paigad pärast rahusaamist mitte jälle üles ehitatud ei ole, see on sellest tulnud, et need kes neid mõisast kus linnad ja alewikud juures olliwad,